

SZEGEDI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL BELVÁROSI PLÉBÁNIA (TEL. 136.)
FŐSZERKESZTŐ VÁRHELYI JÓZSEF P. PRELÁTUS, PLEBÁNOS.
MEGJELENIK HAVONTA KÉTSZER.

Színház és erkölcs.

Írta: **Puskás Jenő.**

Pontosan egy hónappal a Nászéjszaka szegedi bemutatója után a színügyi bizottságban lepergett kinos intermezzo vonta magára a közönség figyelmét.

A szegedi Katolikus Kör elnöke színházellenőrző tiszténél fogva is levélben közölte aggodalmait a műsorválogatás kilengéseivel szemben. Tiltakozását jelentette be a Nászéjszakához hasonló erkölcsrontó szindarabok színrehozatala ellen. „A színház házikezelésbe vételével — írja a levélben — a város csak azt akarhatta, hogy a színházat, mint kulturintézményt fenntartsa, még pedig igazi művészi színvonalon. A színház házikezelésbe vételével nem lehetett és nem lehet a város célja a pénz és ehhez nem lehet az előadás csalétek. A közönség egy része a színházban képzi magát, öntudatlanul magába szívja a társalgási formákat, a beszédet, a ruhadivatot. Nagyon szomorú, ha arra akarjuk a jövő generációt nevelni, hogy miként csalja meg a fiatalasszony az urát. A jelszó legyen az — így végződik a levél — hogy a színház nem mocsár, hanem a kultúra temploma.”

A levél megdöbbenő hatást váltott ki a színügyi bizottságból, amelynek tagjai meglepő érzékenységgel szisszentek fel a bírálat hangja miatt és csodálatos egyértelműséggel ragadtak fegyvert a lejátszott műsor, ezen keresztül pedig az erkölcsellenesség védelmére.

A divat pórázán lehunytt szemmel cammogó kulturvezérkar arzenáljából előkerültek a régi rozsdamarta argumentumok:

— Divattá fajul — mondja az intendáns — hogy a színházon kívül álló egyének akarják a színház műsorát összeállítani. Társadalmi egyesületek és diákok mégsem diktálhatnak a színigazgatónak.

Arra is történt hivatkozás, hogy a kifogásolt darabot a főváros közönségének izlése is approbálta és célzás esett a házikezelésbe vett színház anyagi függetlenségére, mert hiszen éppen a

laza moralitású közönség igényeinek pontos kiszolgálása következtében az adminisztráció még nem kényszerült a megszavazott szubvenció igénybevételére.

A Nászéjszaka hálósobájának jól összegyakorolt hivatalos testőrgárdájával szemben kénytelenek vagyunk a katolikus társadalom álláspontját összefoglalni.

A város közönségének soha el nem enyésző, úgy is mondhatjuk, ősjoga van arra, hogy a közpénzből táplált színházban a maga izlését és moralitását érvényesítse. Joga van ehhez elsősorban materiális alapon, még akkor is, ha magasabb szempontok ugyanezt nem követelnék.

Egészen gyöngéértékű a szubvenció érintetlenségére való hivatkozás. A megszavazott, színügyi célokra lekötött, de még ez ideig igénybe nem vett 130.000 pengő értékű segélynek váltóíró jellege van. Ez a bármely pillanatban mobilizálható tőke adja az alapot a színházüzem nyugodt vezetésére és ugylátszik a hencsérésre is.

A műsorválogató judicium fogyatékoságára vall a darab fővárosi sikerével való érvelés. A fővárosnak egy tucatnyi magán-színháza van; ott a közönség minden rétege megtalálja a maga izlésének megfelelő szórakozást. Szegeden a színház a város felügyeleti presztízisével kérkedő monopólium. Annál szomorubb tehát, ha léhaságok kiárusítóhelyévé züllik.

Ezek az ellenvetések a külső beavatkozás jogát, pontosabban a műsorválogatás utólagos bírálatának kérdését érintik.

Sokkalta komolyabb vitára ad anyagot az a tény, hogy a műsor preventív ellenőrzésével megbízott hivatalos szerv nem veszi észre, nem akarja meglátni az immorális kisiklásokat és a szinikulturát nem tartalma szerint, hanem a külső sallangok mentén, a pénztári rapport, vagy ahogy elkendőzve nevezik, a közönség-siker tükréből értékeli.

E helyről elég alkalommal ismételtgettük, hogy a szinikultura csak úgy mint az irodalom két sarkpont körül forog: az egyik a lelki tartalom, a másik az előadó művészet. Ha e kettőt egymással szembe állítjuk, azt kell megállapítanunk, hogy a tartalom a fontosabb, a függőleges tengely súlyát hordó csapág, az előadás formája pedig csak vak disz. Ebből a nézőszögből nem vagyunk hajlandók szembeállítani az operettet a prózával, mert amaz sokszor tartalmatlan és léha, de ennél még sokkal súlyosabb sebeket vág a morális kisiklás. Lám, a **Párisi kirakat** is a fajsúlytalan szemetek közé sorozható, ám ez csak léha, talán obszcén, de a **Nászéjszaka** nem a címében hordozza a pikantériát, hanem tendenciózus tartalmában, mert igazolni akarja a házasságtörést.

Ha a színügyi bizottság ezt nem vette észre, legfeljebb a sensus internus hiányát olvashattuk volna a fejére, de mert a keresztény morál elleni durva inzultust a nyilvánosság előtt védeni merészli, arra kell következtetnünk, hogy a szinikultura lényegé-

nek értékelésében à la Pikler Gyula a hedonisztikus világnézet, pontosabban a utilitarizmus álláspontjára helyezkedett.

„Azt állítom — írja Pikler Gyula Az emberi gyűlöletek című tanulmányában — hogy a családok, a községek, nemzetségek, államok, nemzetek, törzsek éppen úgy keletkeznek belátásosan a szükségletek fedezése céljából, mint a szórakozás céljából alakult egyesületek, illetve a részvénytársaságok, vagy a legközönsége-sebb kaszinók.” Az ember akkor lép ki a kaszinóból, amikor akar. Így ugrik ki mosolyogva a Nászéjszaka amerikánusa a házasság kötelékéből és így alakítanak a többi szereplők családi részvénytársaságokat korlátolt időre és korlátolt felelősséggel a szinügyi bizottság tapsai mellett.

Ime, itt tátong az a seb, amelyet a szinügyi bizottság elvi megnyilatkozása csak tágitott.

Apponyi Albert gróf 1908 május 10-én egy beszédében azt mondotta: „A tudomány erkölcsi törvényének tullepte már nem is tudomány többé, hanem a **tudás technikájával üzőtt csalfa já-ték, a tudomány valójának megtagadása.**”

Méltóztassék e mélyértelmű bölcséleti tétel megfelelő helyére a szinikultura fogalmát behelyettesíteni és megkapjuk az utilitárius alapra vezetett szegedi játékszín és egyben a szinügyi bizottság véleményének értékelését.

A gyermekek nyaraltatásához.

Közel öt éve annak, hogy e sorok írója a *Magyar Kultúra* há-sábjain utóljára foglalkozott közéleti kérdésekkel és azután ide nem tartozó okokból — elhatározása szerint véglegesen — visszavonult a szakirodalom szűkebb mezejére. A *Szegedi Katolikus Tudósító* egyik legutóbbi cikke azonban olyan erővel késztet megszólalásra, hogy lehetetlen kitérnem előle.

Karácsonyi Guidó, Ujszeged apostoli buzgalommal megáldott lel-késze „A szebb jövőért” c. cikkében hozzánk, a Tudósító olvasóihoz fordul, hogy karoljuk fel az ugynevezett proletárgyermekek nyaral-tatásának kérdését. Hogy ez az ügy még mindig csak kérdés alak-jában szerepel a napirenden, az csak annak szomorú jele, hogy a mi társadalmunk mennyivel fogékonyabb az elméletek, mint a gyakorlati értékű, cselekvő munkatervek iránt.

Mindnyájan tudjuk, hogy korunkban a szociális kérdésnek van ugyszólván a legnagyobb irodalma és az ezzel foglalkozó művek közül egyedül csak a hazaiak is egész könyvtárakat tölthetnének meg. De azt is tudjuk csaknem mindnyájan, akiknek ha máshol nem, a kari-tativ munka terén olykor-olykor alkalmunk van bepillantani a szo-ciális krízis lázában vergődő néposztályok lelkivilágába, hogy ennek az egész könyvtárra menő irodalomnak a gyakorlati eredménye alig

több a semminél. Ami kevés haladás a legutóbbi évtizedekben ezen a téren mutatkozik, az csak nagyon kis részben érdeme az irodalomnak, az oroszlánrész egyes, nem könyveket termelő, hanem gyakorlati életet élő emberek nemes alkotólázát illeti.

De a szociális kérdés megoldását kereső elméletek zöme nagyobb-részt elhibázott is és ez talán az egyik oka gyakorlati meddőségüknek. A legtöbb óriási, az egész társadalmat átfogó kompozíciókkal dolgozik és egyáltalában nem számol a gyakorlati lehetőséggel, az emberi élet ezernyi adottságával. Nem ismeri fel, hogy *a nagyobb jólét és a több igazság oly mohón szomjuhozott u. n. szociális társadalma csak téglánként építhető fel* és egy szóval sem a földből, sem az égből elő nem varázsolható.

Nem e lapokra tartozik annak fejtegetése, hogy e társadalom felépítése mily nagy jelentőséggel bír a hitélet szempontjából, amelynek millió és millió lelki sötétségben tévelygő embert adhatna vissza, és mit jelentene az államnak, amelynek összes erőtenyezői között a nemzetegység játsza talán a legfontosabb szerepet. De igenis idetartozik az említett cikk kapcsán annak hangsúlyozása, hogy *aki csak egyetlen egy téglát is haszontalan lím-lomként félretol aheiyett, hogy sietne hozzáépíteni a készülő falakhoz, az nem alkalmas arra, hogy a XX. század legnagyobb vallási és jogi problémájának megoldásában közreműködhessek.*

A polgári társadalomnak minden közeledése az alsóbb néposztályokhoz, — bármily téren és alakban történjék is az, — feltéve, hogy nem fitogtató leereszkedés, hanem igazi krisztusi szeretet hatja át, sok ilyen téglát vihetne a szociális béke és szeretet mindnyájunk által hön óhajtott épületéhez. A nagy Angliában ez a közeledés az ugynevezett *settlement mozgalomban* szervezeten történik, hazánkban országos vonatkozásban ily mozgalomról még beszélni sem lehet, mindössze az újpesti szociálpolitikai intézet tesz ebben az irányban ezidő-szerint még kezdő lépéseket. Annál inkább meg kell tehát ragadnunk minden olyan eszközt, mely az említett mozgalomnak a szó szoros értelemben vett átültetése nélkül is alkalmas arra, hogy közeledést hozzon létre az elkeseredett osztályharcnak egyaránt vérző ellenfelei között.

A proletárgyermekek intézményes nyaraltatása kétségtől egyike erre a célra a legalkalmasabb eszközöknek. Egyszerre két nemzedéket hozna közelebb a katolikus karitás gondolatához és a vezető társadalmi osztályokhoz: a szülőkét és a gyermekekét. Két hónap, ameddig egy ilyen akció tarthat, ugyan rövid idő, de részem-ről lehetetlennek tartom, hogy ez a rövid idő, ha jól és okosan használtatik fel, egyetlen egy proletárgyermek lelkében se hagyhasson mély, hogy ne mondjuk, eltörölhetetlen nyomokat. És ha évről-évre ismétlődik, lassan-lassan át ne törje a gyűlöletnek azokat a sötét falait, amellyel a proletárosztály a hittől, az egyházi rendtől és mondhatni, az egész polgári társadalomtól mereven elzárta magát.

E sorok írójának, — immár több mint tiz éves karitativ működésének egyik legszebb emléke az, midőn egy hitetlen serdülő prole-tárleány elgondolkodó arccal azt mondotta előtte pártfogójának, aki megtérítésén apostoli buzgósággal fáradozott és kiöntötte előtte gazdag lelkének az Evangéliumból táplálkozó minden szépségét: „Ön ... ön keresztény.” Vajjon hány ilyen elgondolkodó gyermekarc lehetne a jutalma mindnyájunk foglalkozásának, ha Karácsonyi terve sikerülne és akár csak két hónapra is keblünkre ölelhetnénk hitünk és Egyházunk legnagyobb ellenségeinek *ma még* ártatlan gyermekeit?

Az a kezdeményezés tehát, melyet Ujszeged lekipásztora vetett fel, sokkal több mint pusztá jótékonyság, bár mint ilyen is a legnagyobb elismerésre méltó.

terveiben, mustármag lehet, mely idővel cédrusokká növekedhetik. Nagyon furcsa katolicizmus lenne az, amely e tények előtt szántszándékkal bekötné szemeit és ki tudja, milyen okokból, megtagadná az eszközöket azoktól, akik Krisztus hitét a hazai rengetegekből is hirdetni akarják.

Ennek a ténynek és az egész akció jelentőségének felismerését részemről fontosabbnak tartom a kivitelre vonatkozó terv kidolgozásánál. Mert mi kell a kivitelhez? Az, hogy a város Budapest példájára átengedjen erre a célra egy-két nyáron ugys üresen álló iskolát, ne sajnáljon berendelni és fizetéshez juttatni a szünidő alatt is két, vagy három még ki nem nevezett tanítónőt és azután a hitközségekkel és egyéb jótékony testületekkel karöltve adjon a gyermekek élelmezésére annyit, amennyit éppen adni tud. A többit majd előteremtik a szülők és azok a jó emberek, akik már eddig is nagyon sokat elő tudtak teremteni.

Dr. Kelemen László

Az élet karavánja.

Ha átvonul az életen
A gondok lassu, nehéz karavánja,
Ha hosszú, sulyos, nagy lépteik alatt
Sikolyba fut a szív kacagása,
S viharos éjnek felhője szakad,
Örömben égő csillagtengerére,
— Uram, oly jó ilyenkor tudni,
Hogy a sötét, rut fellegek fölött
Két szent szemed vigyázza minczen
lépten. —
Vár László.

Nem a vészek perzselő mámorán,
Mert ott, ha elszárnyal a perc,
A visszamaradt büntudat anyyala,
Halálra gyöttri, ki vétkezni mert!

Nem az aranynak balga imádó ár,
Mit csillogása csal ki hallgatag,
Mert égetően gyújtja rád a fénye
A szívvererontó gyilkos vágyakat.

Oh, jöjj velem! A szentély néma csendje,
Valamit őriz, tartogat neked.

A kacagáson, véren, csillogáson
Messze túlszálló életörömet!

Oh, jöjj velem! Ha egyszer belenémulsz,

Amit a titkos csend susog neked;
Megérzed majd a felülvalók éltét,
S szívárvánuszines lesz az életed!

Forró.

Szépen leélni...

Szépen leélni ezt az életet,
Tudod-e, testvér, hol tanulhatod meg?
Nem a világ kacagó színpadán,
Ott a kacagásban elsorvad a lelked!

Junius.

1. Péntek, Szt. Pampil vt. ††
2. Szombat, Szt. Erasmus vt. †.
3. **Szentháromság vasárnapja**
4. Hétfő, C. szt. Ferenc.
5. Kedd, Szt. Bonifác vt.
6. Szerda, Szt. Norbert hv.
7. **Urnapija**, szt. Róbert.
8. Péntek, Szt. Medárd †
9. Szombat, Szt. Primusz és Félix.

(A vastagbetűű szentmisére, a † és ††

Junius 7-én Urnapja, az Oltáriszentség alapításának emlékünnepe. A Fogadalmi templomban reggel 8 órakor szentmise, valamint a Rozália-kápolnánál is; mána megállapított rendben körmenet, melyről a lap más helyén bővebben.

A fogadalmi templomban Urnap nyolcada alatt a reggel 7 órai szentmise szentségkítéssel. A nyolcad alatt, Jézus Szíve ünnepét megelőzően délután 6 órakor pedig szentségkítételes litánia Jézus szent Szívéről.

Urnapiját követő vasárnap lesznek az egyes városrészekben a szentséges körmenetek és pedig:

Rókuson: a 8 órai szentmise után;

Felsővároson: a 9 órai szentmise után;

Alsóvároson: a 9 órai mise után;

Ujszegeden: a 9 órai mise után;

A körmenet után nyolc napon kerésszűl Rókuson, Felsővároson, Ujszegeden, a 7 órai, Alsóvároson a 6 órai szentmise szentségkítéssel.

Junius 1. és 2-án tavaszi kántorbőjt.

10. **Vasárnap**, Szt. Margit kir.

11. Hétfő, Szt. Barnabás ap.

12. Kedd, Fac. szt. János.

13. Szerda, Pádúai szt. Antal.
mise szentségkítéssel.

14. Csütörtök, Nagy szt. Vazul.

15. Péntek, Jézus szt. Szíve; szt. Vitus,
Modeszt, Kreszcencia vt.

bőjtre figyelmeztet.)

Péntek szigorú, szombat enyhített.

Junius 3-án délután 6 órakor a Fogadalmi templomban litánia és titokváltás.

Junius hó folyamán Jézus szt. Szíve tiszteletére ájtatosságok:

Rókuson mindennap este 7 órakor. Hétfő, kedd, szerda, este Jézus Szíve zsolozsmája; csütörtök, péntek, szombat és vasárnap este pedig litánia szentbeszéddel és áldással.

Ujszegeden minden este 7 órakor. Vasárnap és ünnepnap szentbeszéddel.

Alsóvároson Pádúai szent Antal előtt junius 4-től kezdődően este 6 órakor szentkilenced; az utolsó három napon szentbeszéddel.

Szent Antal napján a szokott ünnepi rend. 10 órakor ünnepi mise szentbeszéddel. Délután 3 órakor liliomszentelés; utána az óvodás és elemi iskolai I–II. osztályos gyermekek liliomos körmenete. gyermekek felajánlása.

Az Urnapi Körmenet Rendje.

Reggel 8 órakor a megyés Főpásztor a Fogadalmi templomban ünnepélyes szentmisét pontificál, melyen résztvesznek a hatóságok képviselői és a hivek.

Ez alatt ugyancsak 8 órai kezdettel a tanuló ifjuság és a templomba be nem férő hivek részére a Rozália-kápolna előtt is lesz szentmise, amelyre az egyes iskolák növendékei a következő sorrendben állnak fel: a Gizella-téren, DMKE-palota előtti járdán a Madách utcai polgári fiúiskola, előttük a park felé a kocsi-

uton a Margit utcai leány-polgári, azok előtt a Dugonics utcai polgári, a park melletti járdán pedig a Kat. Polgári és Tanítóképző intézet növendékei állanak fel. A piarista gimnázium épülete előtt közvetlenül a járdán a leánygimnázium, a kocsin az állami főreál, a park előtti járdán a reálgimnázium növendékei gyülekeznek. Közvetlenül a Kápolna előtt állanak a Piarista gimnázium, mögöttük a Tanítóképző növendékei. A két parkrészt között az egyetemi hallgatók gyülekeznek, az Ipartestület előtt a Kereskedelmi fiu és Kereskedelmi leány iskolák.

A gróf Apponyi Albert utcában, a Rozália kápolna magasságában a társadalmi, mezőgazdasági és iparos egyesületek saját zászlójuk alatt, mögöttük a hitbuzgalmi egyesületek stb.

A menet rendje:

Cserkészfiuk (zenekarral) — Madách utcai polgári fiu — Dugonics utcai polgári leány — Katolikus polgári leány — Leánygimnázium — Állami főreál — Állami reálgimnázium — Piarista főgimnázium — Kereskedelmi leány — Kereskedelmi fiu — Katolikus Tanítóképző — Egyetemi hallgatók — Társadalmi egyesületek — Vasutasok — Postások — Vitézek — Jézus Szive Szövetség — Szent Ferenc Harmadrendje — Mária Társulat — Magyar ruhás nők csoportja — Női kongregációk — Szent Vince Egyesület — Oltáregylet — Emericana — Férfi kongregáció — (Ave) — Katonazene — Disz század — Papság — Virágot szóró leánykák — Asszisztencia — Pontificáns (Két oldalt fáklyavivő gazdák) — Hatóságok képviselői — Az egyes plébániák hívei érkezésük sorrendjében 8-as sorokban.

A menet iránya:

Első oltár a Szentháromság utca torkolatánál, második oltár a Dugonics-tér és a Tisza Lajos-körut sarkán, harmadik a Kárász utca sarkán, negyedik a Katolikus Kör kapujában.

A katonazenekarral felváltva énekelünk. Az első oltárig: Ez a nagy szentség valóban . . . A második oltárig: Üdvözlégy Oltári Szentség . . . Boldogasszony Anyánk . . . A harmadik oltárig: Oh égből szállott kenyér . . . Ah, hol vagy magyarok . . . A negyedik oltárig: Zálogát adtad . . . A Fogadalmi templomig: Zengjen ajkam . . .

Kérjük a hiveket, hogy a megállapított rendet pontosan tartsák be, mindenki abba a csoportba álljon, amelyhez tartozik. Akik egy csoporthoz sem tartoznak, azok a hatóságok után vonuljanak 8-as sorokban, mert a rend betartása méltó a körmenet szentségéhez és komolyságához.

A rendet a cserkészek tartják fenn.

Az oltár.

Urnapja a figyelmet önkéntelenül is rátereli az Ujszövetség áldozatának színhelyére: az oltárra. Hiszen az Urnap megünneplésének is, épp úgy, mint más ünnepek megtartásának középpontja a szentmise s nagyon vétkeznék az a katolikus hívő, aki szentmisét mulasztva akarna a szentségi körmeneten ájtatoskodni.

Néhány, az oltárra vonatkozó liturgikus előírás felemlítése nem lesz tehát érdektelen. Sokszor úgy vagyunk, hogy úgyszólván napról-napra látunk valamely helyet, vagy tárgyat s alig tudnánk számot adni róla, hogy mi is az és milyen, amit látunk. A templom is mindnyájunk otthona, az oltár hétről-hétre előttünk áll, tanultunk is valaha róla a szertartástánban, de ha számot kellene adnunk anyagáról, alakjáról, felszereléséről, esetleg zavarba jutnánk.

Az oltár a katolikus templomban az a hely, ahol az Ur Jézus az Ujszövetség áldozatát a pap kezei által vérontás nélkül bemutatja. Igen szent hely, az Őszövetségi salamoni templom szentek-szentje fogható némileg hozzá, mert ott is a frigyszekrényben lakozott az Isten-ség titokzatos módon, mint ahogy a mi oltárainkon is megjelenik a kenyér és bor színe alatt a szent misében. Az oltár szent voltát kiemeli az az intézkedés, hogy magasabb helyen, emelvényen álljon, — innen a latin neve: altare, vagyis „magas oltár”, még a mellékoltár is — és rács választja el az oltár helyét:

a szentélyt a hajótól, ahol a hivek gyűlnek össze a szent áldozaton való résztételre. A görög szertartásu templom oltárát szentképekkel borított fal takarja el a hivek szeme elől. Ez az u. n. ikonosztázisz. A középkorban a latin templomokban is függöny fedte el az oltárt a szentmise Canon-ja alatt.

Az oltár anyaga elsősorban kő. Csakugyan a legszebb oltárok azok, amelyek csiszolt márványból, vagy más nemes kőből készültek. Ha fából, vagy műköből készült az oltár, úgy az u. n. hordozható oltárt kell rajta alkalmazni. A hordozható oltár nem egyéb, mint egy akkora négyszögletes kőlap, amelyen a szentmise helye és az áldozati oltára elfér. Akár egy darab kőből készült az oltár lapja, akár pedig oltárkövet kell a faoltáron alkalmaznunk, mindkét esetben az oltár, vagy az oltárkö (hordozható oltár) szentelésénél a püspök vértanuk ereklyéjét helyezi a közepén, vagy a kőoltár alsó oldalán lévő üregbe, hogy így azok megdicsőült földi maradványai fölött ujuljon meg Jézus üdvöztető áldozata, akik nem haboztak életüket, vérüket áldozni Jézusért.

Az oltáron három részt különböztetünk meg: az oltárasztal (talappal és oltárlap, latinul: stipes és mensa), az oltár felépítménye az oltárképpel s az emelvény, amely az oltárt és a miséző papot kiemeli a templom többi részéből.

Az oltár alakja: asztal-alak, az utolsó vacsora asztala emlékére és koporsó-

Szentképek

nagy vászlatékban, előnyös fizetési feltételek mellett kaphatók.

Képkerekek

legolcsóbban készülnek

TÓTH ISTVÁN képkerepezőnél SZEGED, TISZA LAJOS KÖRUT 45. SZ.

alak, a vértanuk sirjai emlékére, amelyek az üldözések idején oltár gyanánt szolgáltak a katakombákban.

Azon az oltáron, amely a legmértoságosabb Oltáriszentség őrzésére szolgál, kiemelkedik a szentségház — tabernaculum, — jól zárható szekrény, melyet belül fehér selyemmel kell kibélelni és ajtaja előtt függönyt kell alkalmazni (conopaeum).

Az oltár felszerelése:

Az oltár legfőbb ékessége a feszület. Arra figyelmeztet, hogy az oltár második Kálvária, Jézus Krisztus keresztáldozata ujul meg rajta. Három fehér vászonerítővel fődik be az oltárasztalt,

amint az Ur Jézus holttestét is gyolcsruhákba takarták. Azonfelül illik is, hogy az Ur asztalát szép fehér terítővel terítsék meg. A felső terítőt csipke-, vagy himzés-disszel látják el és az oltár két oldalán földig kell érnie.

Három-három, vagy több gyertyatartó, ugyanolyan anyagból, mint a feszület, három kánontábla, (melyből csak a középsőt parancsolja meg az előírás), könyvtartó egészíti ki az oltár felszerelését. Rajta legyünk, hogy minden felszerelési tárgy megfelelő anyagból, lehetőleg művészi kivitelű és tündöklő tiszta legyen, méltó a nagy titkokhoz, amelyek az oltáron nap-nap után végbemennek!

A Tudósító Kölesönkönyvtárából.

Fraknoi: Cesarini Julian élete.
Gárdonyi: Ábel és Eszter.
Gaál Mózes: Két diák levelezése.
Gonda Béla: II. Vilmos császár.
Gáspár Jenő: A kék sziget.
Herczeg: Az első vihar.
Hoffmann: Deutscher Jugendfreund.
Huber: Az Ur Jézus Szülőföldjén.
Jókai: Ne nyulj hozzám.
Járossy: Az egyházi zene és a papság.
Kozma Andor: Turán ősrége.
Farkas: A renegát.

Nemecskey: A kiskirály.
König: A „Deutschland” utja.
Lázár György: Visszaemlékezés a nagy árvíz napjaira.
Jack London: Óceán meséi.
Lagerlöf: A számkivetett.
Mikszáth: Prakovszky, a süket kovács.
May Károly: A félelmetes.
Maeterlinck: A kék madár.
Marlitt: A gránátköves asszony.
Nabor: Az élet koronája.
Verne: Utazás a föld körül.

Katolikus Leányok! Egy évvel ezelőtt „Zárt lelkigyakorlatok leányok számára” címmel megjelent lapunkban egy rövid cikk, mely beszámolt az Urileányok Mária Kongregációjának háromnapos zárt lelkigyakorlatáról. A beszámoló így végződött: „Elhatározták hogy nemcsak maguk fognak ezután zárt lelkigyakorlatot végezni, hanem másokat is rábírnak a zárt lelkigyakorlatok végzésére, tehát a lelkigyakorlatos mozgalomnak buzgó apostolaivá szegődnek.” Ezt az ígéretet szeretnénk most megvalósítani. Ehhez azonban Reátok is szükség van, Katolikus Leányok. Szeretettel meghívunk benneteket, tartsatok velünk most ez egyszer, mert másodszor már nem kell hívunk, jöttök magatok is.

Bátran mondhatjuk ezt, mert saját magunkon tapasztaltuk, hogy ami egy év előtt még nehezen ment, ma semmi gondot sem okoz. Mindannyian, kik tavaly résztvettünk, gyermeki örömmel várjuk az ideai lelkigyakorlat idejét. Az idén Ti is érezni fogjátok, hogy a lelkigyakorlatok után szinte ujrakezdjük az életet, kötelességeink teljesítésében lelkünk telve van életörömmel, frissességgel, munkakedvvel!

A lelkigyakorlatokat dr. Czapik Gyula pápai kamarás fogja tartani június 30-án, július 1. és 2-án a Miasszonyokról nevezett Iskolánövérsek alsóvárosi zárdájában. Résztvételi díj teljes ellátással 12 pengő. Jelentkezni lehet a Kördában és a Belvárosi Plébánián.

Megalakult a „Templomépítő Egyesület”, melynek célja templomot építeni a jezsuitáknak. Az egyesület elnökei dr. Somogyi Szilveszterné és dr. Tóth Imre, akik intézőbizottságot alakítottak, melybe a Jézustársaság tartományfőnöke Péter Bust küldte ki. E bizottság megállapítása szerint az Egyesület tagjai:

1. Főpártfogók, akik 1000 pengőt meghaladó összeggel járulnak a templom alaphoz.

2. Alapítók, akik 10 éven át évi 100 pengővel, vagy a megalkulástól számítandó 3 hónapra belül fizetendő 800 pengővel járulnak a templomalaphoz.

3. rendes tagok, akik évi 12 pengő (vagy havi 1.— pengő).

4. Pártoló tagok, akik évi 6 pengő (vagy havi —.50 fillér).

5. Rendkívüli tagok, akik évi 5.— pengő tagsági díj fizetésére vállalnak kötelezettséget. A tagság s az ezzel járó tagdíj fizetési tartama 10 év. Ezen felül a nemes jótevők tetszés szerinti összeget tetszés szerinti időtartamra ajánlhatnak fel.

Katolikus Testvérek! Értsük meg a mozgalmat megindító Főpásztor szózatát! Fogjunk hozzá a munkához a méhek szorgalmával és ha minden igaz katolikus kiveszi részét s tehetsége szerint áldoz a nemes célra, hamarosan állni fog egy új Kegyelmi Központ, mely újabb áldást hoz városunkra s az egész vidékre.

Jótekonyság. Benszülött pápunk nevelésére özv. Vass Andrásné 6, Sztricha Kálmán esp. plébános, Kkdorozsma 2 pengőt Tonelli Sándorné 7 pengőt adományozott.

Fogel József egyetemi tanárt, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává választotta. Fogel József egyetemünk bölcsészeti karának egyik legkiválóbb tanára, aki a magyarországi humanisztikus törekvések, a magyar renaissance egyik legbuzgóbb és legszerencsésebb kezű kutatója. Neki köszönhetjük egyebek között a bécsi udvari könyvtárban lappangott Corvin-codex felfedezését és tudományos leírását. Ő állította össze a Corvinák rendszeresen készült leíró lajstromát. Kitüntetéséhez melegen gratulálunk.

A Szegedi Katolikus Kör tisztikarának névsora a XVI. rendes közgyűlésen történt kiegészítő választás után: egyházi elnök Várhelyi József, világi elnök dr. Tóth Imre, egyházi alelnök dr. Becker Vendel, világi alelnök Cziegler Arnold, főtitkár Mandola Aladár dr. titkár Kövessy Jenő, jegyzők Lázár Ferenc és Lázár István dr., igazgató Kecsés István, háznagy Somogyi István, pénztáros Rácz József, ellenőr Csikos Mihály, könyvtárosok Milassin Gyula és Csekő István, ügyész Temesváry Lajos dr.

A szegedi esperesi kerület papsága most tartotta meg ta-

vaszi koronáját, melyen a folyó-
ügyeken kívül Páter Bus S. J.
tartott előadást a szegényügy-
ről és ismertetette azon mozgal-
mak eddigi eredményeit, me-
lyek a szegényügyet Szegeden
rendezni óhajtják.. Elnöklő Vár-
helyi József p. prelátus, ker. es-
peres javaslatára olyan értelmű
határozatot hoztak, mely szerint
a szegényügy intézményes ren-
dezése céljából a városi hatóság-
gal karöltve kell eljárniok az
egyházközségeknek, hogy közös
erővel és segítséggel levétessek
a polgárság válláról az a köz-
vetlen teher, melyet a mindin-
kább terjedő koldulás jelent.

**A lelkigyakorlatos ház felszen-
telése.** Végre elkészült a sze-
gény Csonkamagyarország leg-
nyomorúságosabb korszakában,
kifosztott koldusok utolsó fillé-
reiből a magyar katolicizmus
főiskolája: a Jézus Szive Lelki-
gyakorlatos Ház. Felszentelése
országos ünnepségek keretében
június 23-án és 24-én lesz. Ajánl-
juk olvasóinknak, hogy minél
számosabban vegyenek részt a
magyar katolicizmus e nagysze-
rű ünnepén! Tömeges jelentke-
zés esetén vasuti kedvezményt
biztosít a rendezőség.. Jelent-
kezni lehet a Jézustársasági
Rendházban és a Belvárosi Plé-
bánia Hivatalban.

— **A megyés Főpásztor Ur ju-
nius 3-án Szőregen, 4-én Desz-
ken, 5-én Kübekházán osztja ki
a bérmlás szentségét.**

— **A fogadalmi templomban**
a két pünkösdi ünnep alatt ösz-
szesen 812-en részesültek a bér-
mlás szentségében.

— **Fajka Mária** urhölgy dus
aranyozásu, gazdagon himzett
gyönyörű oltárterítőt adományo-
zott a szatymazi templomnak.

— **A Katolikus Növédő Egye-
sület** népünnepélye iránt a leg-
nagyobb érdeklődés nyilvánul
meg. Junius 3-án vasárnap lesz
a Széchenyi téren. Mindnyájan
ott legyünk!

— **A szeged-felsővárosi sziv-
gárda** csapatok június 2-án és
3-án délután 4 órakor a Szilléri-
sugáruti iskola tornatermében
ünnepélyt tartanak. Szónok 2-án
Páter Bauer Bertalan, 3-án Pá-
ter Csávossy Elemér S. J.

— **Nobile tábornok keresztje.**
Nobile tábornok északsarki légi
utjára egy keresztet vitt magá-
val azzal a szándékkal, hogy
azt az északi sarkon kitűzze. A
kereszt a Vatikán kertjében nőtt
fából készült és fémfoglalat-
tal van ellátva, melynek felső részé-
be egy pergament tekercset zár-
nak, ezzel a felírással: „Krisztus
király ezen jelvényét földi
helytartója, XI. Pius pápa 1928.
március 31-én adományozta No-
bile tábornoknak és társainak,
akik Milánó város áldozatkész-
ségéből keresztül akarnak re-
pülni az északi sarkon. A Szent-
atya imádkozik érte, hogy vál-
lalkozásuk sikerrel járjon s a
keresztet a földgömb legészak-
kibb pontján kitűzhessék”.

— **Gerinces színészek.** A chi-
cagoi „New Word” írja, hogy a
sanfranciskói Green Street
Theater két katolikus művésze,
visszautasította szerepét azzal a
megokolással, hogy nem akar-
nak erkölcstelen, durva gondo-
latok megszemélyesítői lenni.

Pályázat kántori állásra. A szatymazi r. kath. egyházközség okleveles kántort keres. Javadalmazása havi 72.— P fizetés és a stóla jövedelem. Nyugdíjas vagy B listás kántortanítók is pályázhatnak. A személyadatok tartalmazó, oklevéllel, működési és erkölcsi bizonyítvánnyal felszerelt kérvények június 16-ig küldendők be a szatymazi plébánia hivatalnak. Megfelelő énekpróba után az állás elfoglalható.

A szegedi „Tanítónők Mária-Kongregációja” július hó 4-től 8-ig zárt lelkigyakorlatokat tart tanítónők részére a „Miasszonyunkról” nevezett Iskolanővérek zárdájában. A részvételi díj teljes ellátással 12.— pengő. Jelentkezni lehet a Tanítónők Mária-Kongregációjában, (Kálvária-Kongregációjában, Konkoly Albert utca 12.)

— **A rókus-csongrádi sugáruti iskola** június hó 10-én, Jézus Szíve felajánlásának 1 éves évfordulóját ünnepli. Ez alkalommal az iskola folyosóján felállított új oltár előtt felajánlási ünnepélyt tartanak délután fél 4 órakor, melyet műsoros előadás előz meg. A műsoros előadáson az iskola szivgárdistái szerepelnek.

— **Katolizált az angol miniszterelnök unokaöccse.** A londoni „Universe” jelenti, hogy Baldwin, angol miniszterelnök unokaöccse E. T. Baldwin, aki 25 évig volt az anglikán egyház papja, családjának több tagjával együtt áttért a katolikus hitre.

— **Miniszterelnök a kolostorban.** Lu-Cseng-Siang, Kína volt miniszternőke most tölti ujonc-

idejét a belga lopkern-i bencés kolostorban.

— **Indiában is szabad az áttérés.** Az indiai nemzeti törvényhozó testület törvényerőre emelte azt a javaslatot, amely megengedi, hogy egyesek vagy egész testületek meggyőződésből vallást változtassanak. Kivételt itt is csak a 18 éven aluliak képeznek, akiknek áttéréséhez szülői beleegyezés szükséges.

— **Tilos a ruzs.** Massachusetts államban (Amerika) rendelet jelent meg, amely eltiltja a kozmetikai szerek gyártását és forgalomba hozását. A tilalom még a kozmetikai szerek hirdetésére is kiterjed.

Katolikus sajtómozgalom Belgiumban. Belgiumban a szociáldemokrata sajtó terjeszkedésével szemben a katolikus sajtópropaganda megszervezésére a belga „Katolikus Ifjúsági Szövetség” vállalkozott. A szövetség a nagyszabású sajtóhadjárat végigküzdésére 18.000 szervezet segítségére számít.

Asszonyok városa. Jowa északamerikai városban a legtöbb választások alkalmával a polgármesteri széktől kezdve az összes hivatalokat nőkkel töltötték be. Még a városi testület tagjai is nők.

Ha a régi anyák is féltek volna a gyermekáldástól. Egy angol író összeállította azoknak a nagy embereknek a névsorát, akik mint sok gyermekes családnak 8-ik, 10-ik, vagy akár 15-ik gyermekei látták meg a napvilágot s felvetette a gondolatot: milyen kár lett volna, ha a régi anyák is féltek

volna a gyermekáldástól. A hosszú névsorban szerepel a többi között Loyolai Szent Ignác is, aki 11-ik gyermeke volt szüleinek.

Ausztria a szennyirodalom ellen. Az osztrák szövetségi tanács az erkölcstelen irodalmi termékek forgalombahozatalát akarja megnehezíteni. A javaslat a forgalomba kerülő könyveket és iratokat a szövetségi kancellári hivatal által kinevezendő bizottság ellenőrzése alá kívánja helyezni.

A vasárnap megszentelése és a sportszenvedély. A német sportszervezet egyes ágai újabban szót emeltek a vasárnapi sportünnepélyek, versenyek rendszerezése ellen. A szervezet hivatalos lapja, a „Turnerjugend” egyebek között ezt írja: „Nem helyes, hogy az emberiség nagy hányadának élete kizárólag a munka és a szórakozás jegyében folyik le. Szükségünk van pihenésre, a magábaszállás csendes óráira is. Egycsületünk nemcsak a test kultuszát tűzte ki célul, hanem fontos feladatunknak tekintjük a családi élet ápolását és az ép testben élő ép lélek belső világának kimélyítését is. Már pedig a vasárnapokra rendszerezett sportünnepélyek teljesen elvonják a fiatalságot családjuktól és gyakran lehetetlenné teszik a vallási kötelességeik teljesítését.”

Köszínházak építenek az oberammergauiak. Az oberammergaui passiójátékok, amelyeket tíz évenként szoktak megismételni, legközelebb már az új, 6500 főnyi közönség befogadására alkalmas köszínházban fognak lefolyni. A 700 szereplő számára

szükséges öltözőket külön épületben helyezték el.

Parancsoljon egy almát . . . Állítólag csakugyan megtörtént ez a mulatságos eset. Egy előkelő nyaralóhely vendéglőjében table d'hôte-ra gyülekeztek a vendégek. Az asztal közepe táján egy paptanár ült, vele szemben egy már nem tulságosan fiatal hölgy foglalt helyet ujjatlan, merészen kivágott öltözetben. Minden tekintet kíváncsian feléje fordult, csupán a pap fordította el kedvetlenül a szemét. Ebéd végén gyümölcsöt szervíroztak. A pap udvariasan oda nyújtja a tálat a hölgy felé:

— Parancsoljon egy almát nagyságos asszony . . .

— Köszönöm, én inkább kör-tét kérek.

— Nagyon kérem kostolja meg az almát . . .

— Miért akarja főtisztelendő ur, hogy almát egyem?

— Mert azt olvastam, hogy évának, mikor az almát megette, kinyílt a szeme s észrevette, hogy nincs kellőkép felöltözve.

A huszita korszak katolikus vértanui. Az egyházellenes cseh sajtó és irodalom mindent elkövet, hogy a huszitizmust, mint a „helyes vágányokról letért katolicizmus” jogos reformját állítsa a közvélemény felé. A cseh katolikusok azonban nem hagyják magukat tévutra vezetetni s nemrég országos jellegű mozgalmat indítottak a huszita korszak alatt vértanu-halált halt papok és szerzetesek boldoggáavatásának előkészítésére. Neumann, brünni augusztinus páter, a huszita történelmi korszak szakértője a mozgalom alátámasztására könyvet írt: „A huszita korszak katolikus vértanui címmel”.

A pogány Róma erkölcsi.

A pogány Róma nyilvános életének a cirkusz, színház és az aréna volt a központja. Szenvedélyes pártvillongások késhegyre menő ellenségeskedések folytak egy-egy színész, vagy gladiátor személye körül, amelyek gyakran annyira elfajultak, hogy fegyveres erő sem volt elég a lecsillapításukra s nem egyszer a legszigorubb büntetéseket volt kénytelen alkalmazni velük szemben a feisőbb hatóság. Névünnep, vagy győzelmi öröm nap elképzelhetetlen lett volna gladiatori viadal, vagy cirkuszi vérontás nélkül. Titus egy és ugyanazon a napon tengeri ütközetet és cirkuszi vadállatviadalt rendezett, amelynek ötezer élet esett áldozatul. Olyan általános és

népszerű volt ez a szenvedély, hogy nem ritkán a nézőközönség sorából is lerohantak az arénába — néha még asszonyok is, — és belemerültek az életrehalálra menő véres viaskodásba. Egy ilyen alkalommal 26 római lovag vesztette életét. Néro idejében nagytekintélyű katonai és állami méltóságok vettek részt kocsiversenyeken, vagy vadállatokkal való viaskodásokban.

A cirkuszi viadatok idegfeszítő izgalmai azonban gyermekes semmisséggé torpúlnak azok mellett a kegyetlenségek mellett, amelyekkel a szinpad mutatónyait fűszereztek. A halálraitelt rablóvezér, Laureolus, megszemélyesítőjét csakugyan keresztrefeszítették a szinpadon, majd vadállatokkal szétépezték. Herkules megégettetése is a közönség szemeláttára ment végbe a szinpadon. Ezeket a „szerepeket” rendszerint elítélt gonosztevőknek osztották ki, akik bitorpalásban, nyugodt hidegvérrel léptek a szinpadra és pózolva, komédiát játszóvá várták a halálos csapást.

Ezek a római színházak a barbár kegyetlenségnek voltak az iskolái, amelyek eltompították az emberi lélek minden finomabb érzését és az állati durvaságot nevelték benne naggyá. „Semmisen rombolja le bennünk olyan alaposan az erkölcsöt, — írja Seneca, — mintha színházat nézünk végig. Mert a színházak tetszetős alakban állítják eléink a rossz-

szat; magamról tudom, hogy ezek az előadások kegyetlenné, érzékiessé, embertelenül vaddá és mérhetetlenül becsúgyóvá teszik az embert.”

Napról-napra egész sereg jobb sorsra érdemes ember rohant a halálba csak azért, hogy mások idegeit megbizsergessék. Meghaltak hidegvérrel, eltompult nyugalommal, hius tetszenivágyásból, egy szóval sem védekezve a halálhozó csapás ellen. Rómában nemcsak a zsarnokok uralma alatt, de békésebb kormányzatok idején is erénynek tartották az élet megvetését és hősiességnak az öngyilkosságot. A stoikusok fel is sorolták azokat az eseteket, amelyekben önmaga és a társadalom iránti kötelességének tesz eleget az, aki önként dobja el magától az életet. Azt állították, hogy az életnek csak addig van értelme, amíg szerencse és boldogság tölti ki. Ha tehát hűré válik, el kell dobnia, mint az elviselt ruhát. Seneca csodálkozásával fejezte ki azon, hogy a rabszolgák nem használják fel gyakrabban felszabadulásukra ezt a rendelkezésükre álló eszközt. „Olyan könnyen felszabadulhatnának, — kiáltott fel egy alkalommal, — és mégis rabszolgák maradnak!” Marcus Aurelius, a pogány császár, szintén az öngyilkosságot ajánlja, mint legegyszerűbb eszközt mindazoknak, akik nem érznek magukban elég erőt arra, hogy az élettel megküzdjenek. Vakon, örületszerű szenvedély hatása alatt ezren és ezren rohantak a halálba. Hiszen a közfelfogás nagy léleknek tartotta azt, aki önként dobta el magától az életet. Csak a kereszténység adta vissza az életnek igazi értékét és értelmét.

„EXPRESS“

Nemzetközi Szállítmányaügyi Rt. Szeged.

Butorszállítások zárt és nyitott kocsikkal.

Szállítási hivatal a Máv. részére.

Kelemen-utca 1. Telefon: 12—90.

A szegedrókusi római katolikus Egyház-
községtől.

68. 1928. szám.

Hirdetmény.

A szegedrókusi római katolikus Egyházközség tanácsa elhatározta, hogy temetőjének a főkaputól jobbra eső, egészen a köztisztasági telepig huzódó, az érdekeltek által a helyszínen megtekinthető részét új temetkezésekre kívánja felhasználni.

Erről a jelen hirdetmény által mindazok, akiknek hozzátartozói az első bekezdésben foglalt temetőrészletben nyugsznak, azzal értesítettnek, hogy f. évi szeptember hó 1-ig megboldogult hozzátartozóik tetemeit és siremlékeit a jelenlegi új temetőben még rendelkezésre álló területre a szabályszerű sírhelydíjak lefizetése mellett átvitethetik, vagy pedig a halottjuk jelenlegi temetkezési helyéül szolgáló területet további 30 éven át megtarthatják, feltéve, hogy ezt a fogadatba veendő utrendezési munkálatok megengedik és az az érvényben levő szabályrendelettel megállapított sírhelydíjakat pedig előre lefizetik.

A szükséges felvilágosításokat az Egyházközség gondnoka adja meg a helyszínen, mindennap délután 5 órától.

Szegedrókuson, 1928. évi május hó 15-én.

CURRY RICHARD s. k.
világi elnök.

Énekek rendje:

Junius 3.: Szent buzgalom vonz minket.
Imádlak nagy Istenséget.

Édes Jézus, én szerelmem.

Junius 10.: Szeretettel jönnek Hozzád.

Most lett a kenyér . . .

Édes Jézus, önts szivembe.

Lourdesből jelentik: Ma érkezett ide a belgák és az angolok nemzeti zárándoklata, amellyel összesen 3200-an érkeztek a kegyhelyre. A zárándokokat a lourdesi pályaudvaron nagy ünnepséggel fogadták, akik még aznap este impozáns gyertyás körmenetet rendeztek a lourdesi barlangtól kiindulva a kegyhelyre. A zárándokkal 500 beteg is érkezett. A magyarok nemzeti zárándoklása július 4-én indul Budapestről az Országos Katolikus Szövetség rendezésében. A zárándokok érintik Páduát, Milánót, Genovát, Nizzát, Monacót, Marseillet. Lourdesban 6 napot tartózkodnak a zárándokok. Akik akarnak, kirándulhatnak Lequitióba, Biarritzba, vagy Párisba. Párisban 3 napot töltenek a kirándulás résztvevői. A zárándoklás résztvételi díja III. osztályon 350 pengő, II. osztályon 520 pengő. A Szövetség most adta ki a részletes programot és azt bárki kívánására legnagyobb készséggel megküldi. Jelentkezni az Országos Katolikus Szövetségnél, Budapest, IV., Ferenciek tere 7. szám alatt lehet.

KÖNYVISMERTETÉS.

A Katolikus Házasságjog Rendszere. Huszár Elemér dr. 107. lap. Bolti ára 3.30 pengő. Az Egyház házasságjoga dióhéjban a nagyközönség számára. Tulajdonképpen kivonata szerzőnek ugyanakkor a szakközönség számára írt hasonló című munkájából, kihagyva abból a jogtörténeti bevezetéseket, perjogi ka-
zuisztikát, a jogforrások latin idézeteit,

egyedül a tételes jogot nyújtva röviden, pontosan, világosan és megbízhatóan, mindenütt az új egyházi törvénykönyv vonatkozó kánonjainak jó magyar fordításával. Szerző, aki három évig Rómában a Stúdió Concilii-ban házassági pereket referált, 27 év óta pedig a lelki-pásztorokodásban működik, az elméleti és

gyakorlati tudást szerencsésen egyesíti aminek tanúsága a budapesti kir. magyar Tudományegyetem álta a Horváth-díjjal jutalmazott 2 kötetes Egyházbölcshöz, a Szent István-Társulat hitvédelmi füzetek között megjelent „A szenttéavatás”, „Áttérők katekizmusa”, „A bölcshöz a sirig” című ima- és szertartáskönyvének kívül e legújabb munkája is.

A Tudósító első kiadmányá.

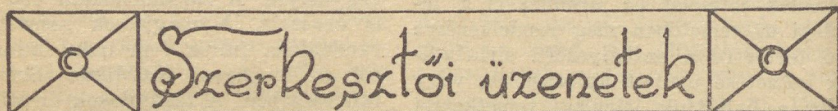
A „Messis quidem multa, operarii autem pauciores” evangéliumi szavak mind inkább érezhető, szomorú megvalósulása készítette a Szegedi Katolikus Tudósítót arra, hogy Aranyzáju Szent Jánosnak: „A papi méltóságról” szóló értekezését kiadja. Az eredetiből való fordítás mun-

káját Bölskei Lajos, szegedi reálgymnáziumi tanár végezte.

Aranyzáju Szent Jánosnak e műve, mely a papi méltóságról adott hasonlíthatatlanul szép rajza, alkalmas arra, hogy egyrészt viselőiben és a hívekben növelje a tiszteletet, oecsülést és ragaszkodást az egyházi rend. Krisztus Urunk e csodás intézménye iránt, másrészt nem egy ifjuban felkeltheti a szent hivatást.

A mű egyuttal történelmi bizonyosság az Anyaszentegyház dogmáinak ősisége és változatlanlansága mellett.

Bolti ára 3 pengő. A Szegedi Katolikus Tudósító kiadóhivatalában megrendelve 2.50 pengő.

Dr. K. L., Szeged. Értékes kéziratát abban a reményben köszönöm meg, hogy hasonló írásokkal máskor is megismerhetjük.

Z. K., Budapest. Idegennek az ilyesmi jobban feltűnik, de higgye el, érezni mi még jobban érezzük. Egyes szegedi lapoknak a Hősök Emlékének itteni megünnepléséről hozott riportja a viszonyokkal nem ismerős olvasóban könnyen azt a véleményt keltheti, mintha Szegednek tulajdonképpen csak zsidó hősekről kellene megemlékeznie. Az egyik lap pl. riportjában 3 és fél sort szentel a katolikusoknak, 1 sort a görög keletieknek, 2 sort a reformátusoknak, de 31 sort a zsidóknak. Elcsúszott hőseinknek — bármely vallásuk voltak — egyenlőképpen kijár a tisztelet és kegyelet; de kegyeletsértés, ha némelyek előnyére mások érdemét el akarjuk hallgatni. Réá kell mutatnunk azonban arra is, hogy míg a zsidó hősek emlékének megünneplésénél, nagyon helyesen, kidomborodott a vallásosság szerepe, sőt a papság szerepét az egész ünnepség tengelyévé tették, addig a keresztény hősek emlékének megünnepléséből az egyház részvételt egyszerűen elhárították.

Kommentárt nem fűzünk hozzá.

Városi tisztviselő, Szeged. Szinte lehetetlen, hogy a szegedi városházán vásárnap és ünnepnapokon nem volna meg az a munkaszünet, melyet egyház és állam előír. Ha e téren hiba volna, bizonyos, hogy az a Polgármester ur tudtán kívül történik. A biztonság okáért azonban figyelmébe ajánljuk a Polgármester urnak Csongrád vármegye alispánjának 5383—1926. számú rendeletét azzal a kérelemmel, hogy hasonló szellemű rendeletet adjon ki a Szeged városi hivatalok részére. Ezt nemcsak a tisztviselők, hanem egész Szeged katolikus közönsége megnyugvással és köszönettel fogadná.

Felelős szerkesztő:

vitéz Máriaföldy Márton dr.

A lapot szerkeszti:

Balogh István

Felelős kiadó: Szeged-belvárosi plébánia és a Katolikus Családok Szövetsége.